

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Extrema desperantium dementia cauenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

350 Cap. IX. *Aquis in pœnam uti Deum,*
sine mente. Deniq; aquis, dicebant, meritò
diluendum fuisse guttur, per quod priùs
tot vini dolia fluxissent. Tali lessò exequiæ
fuerunt illius cohonestatæ, qui mendosif-
simis moribus infamis lethi coronidem ad-
jecit. Ita qui omnia sacra rident, in interitu
& ipsi ridentur: ut ne tum quidem etiam,
cum flere deberent, sine risu sint, sed alieno.

§. X.

Extrema desperantium dementia cauenda.

Hi sunt, qui, ut desperatè viuunt, ita
& desperatè moriuntur. Nempe quia eun-
dem mortis magistrum admittunt, quem
vitæ habuerunt. Utinam Chrysofomum
audirent, cuius hæc sunt: *Aduersus despe-*
rantes ait Dominus: An non surget, qui ce-
cidit? an qui auertit, non conuertetur? Et
rursus: Nolo mortem peccatoris, sed ut con-
uertatur, & uiuat. Et: Hodie si vocem eius
audieritis, &c. Et quòd letitia sit in calis, cum
peccator pœnitentiam agit. Multaq; huius-
modi & documenta, & exempla in Scriptura
inueniuntur. Ne autem religionis nomine per-
damur, illud Pauli dicendum iterum atque
tenendum est: Ne nimio dolore, inquit, absor-
beamur. Diaboli enim artificio, dolor pro
peccatis debitus, fit dolor nimius & immo-
deratus,

S. Chry-
sost hom.
87. in
Matth.

deratus, non iam ad pœnitentiam ducens, sed trahens ad desperationem, quæ est vltimum omnium scelerum complementum.

Quantus enim furor est, ne moriari, mori? Et morte quidem duplici vnus mortis redimere timorem? *Anima prestantis prorsus,* ait Antiochus, *ac generosa peculiaris conditio ea est, vt quantecunq; tandem inundent, calamitatum procellæ, nullo vnquam pacto sinat à se auelli spei solida anchoram.* Ob hoc enim hominis vita *πειρασίων* dicitur; *tentationum, seu Piratarum domicilium.* At nos, ne sic quidem à Domino deficiamus, quousque tentatorem iubeat semotius à nobis secedere, & per intolerantiam atque immobilem animi rigorem, vitæ restituamur tranquilliori. Quod enim peccati genus vsquam inueniatur atrocius desperatione? *Iudas ille Domini proditor,* quam pusilli erat & abiecti animi? *quàm rudis & expers conflictus temptationum?* Ob hoc enim spem omnem à se cum abiecisset, insiliente in eum inimico, funiculo sibi profocauit gulam. At Petrus, solida illa petra, non in peccatum impedit? nec mediocre? Verùm is, tanquam, qui tales conflictus doctrinæ experientia didicisset, ob maleloquam negationem, spem nentiquam abiecit: sed lachrymas adhibuit
paca-

pacarias, apud Dominum, & conciliatrices.
 Huius igitur imitatione, ad aquas lachry-
 marum confugiamus, non infiliamus in
 Barathrum desperationis.

§. XI.

*Deo longè decentius convenire, ut aquis ple-
 ctat reos, quam hominibus.*

Quanquam mihi nunc non est animus,
 vel Caios, vel Carios agitare, aut de eri-
 gendis illis in spem, disputare. Illud osten-
 do, hominum peruersa ingenia, aquas in
 vtilitatem maximam à mundi Conditore
 datas, in suam ipsorum perniciem conuer-
 tere, & se ipsos aquis plectere; cur ergo in-
 dignantur, si id erga illos faciat DEVS, qui
 illos plectendi jus habet, ac potestatem? Illi
 id, cum scelere faciunt, DEVS cum laude.

**Athenz-
 us lib. 10.**

Cleomenes Methymnæorum tyrannus le-
 nas, in sacco ligatas, submergi curabat, &
 laudabatur. Tot lenas, & lenones, & leno-
 cinantes alit terra, & non plectat aqua, ju-
 dice DEO? à quo *parata sunt derisoribus ju-
 dicia.*

Prou. 19.

29.

**Sueton.
 in Aug.**

Augustus Cæsar pædagogum mini-
 strósque Caij filij, per occasionem vale-
 tudinis, mortis que eius, superbè auarè que,
 in prouincia, grassantes, oneratos graui
 pondere, ceruicibus, præcipitavit in flu-
 men.